

[Brorsen.]

enhver gennem Uger, ja, endnu længere tilbage, havde kunnet sige sig selv, at den verdenspolitiske Udvikling kunde blive skæbnesvanger ogsaa for os. Der vil senere blive Lejlighed til at høre, hvad navnlig den højtærede Indenrigsminister i Henhold til en Lov, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling, har foretaget sig til Beskyttelse af Civilbefolkningen i Tilfælde af Krig. Jeg har for mit Vedkommende navnlig lagt Mærke til Røster, der er kommet fra Chefer for store Hospitaler, idet disse Mennesker udtaler, at intet som helst i Retning af Beskyttelse har været foretaget med Henblik paa, at vi skulde komme ud i meget vanskelige Forhold, i Krig. Vi har endvidere hørt, at mange Varelagre trængte overordentlig stærkt til Forsyninger, og man har Indtryk af, at det egentlig først var efter Impulser udefra, der kom Liv i Valutacentralen, saa der i alt Fald i nogen Udstrækning kom Varer ind i Landet.

Med Hensyn til den rent forsvarsmæssige Side er der for kort Tid siden rettet en uhyre Anklage mod Regeringen for daarlig Forberedelse fra en af Flaadens højere Officerer. Han stiller en Række Spørgsmaal, hvoraf det fremgaar, at efter hans Opfattelse — og han har dog nogle Betingelser for at udtale sig — intet var i Orden for Flaadens Vedkommende, og han taler om den elendigt udrustede Ungdom, der skulde have betalt Regningen, hvis Flaaden skulde bruges. Det fremgaar endvidere af Artiklen, og det er ikke det mindst interessante, at Regeringen gennem klare Ordre har manifesteret sin Vilje til at bruge Vaabenet.

Jeg tror, det sidste trænger til en Forklaring ret omgaaende fra den højtærede Forsvarsminister eller den højtærede Statsminister. Det, der er kommet frem her om den Forsvarsordning, vi fik i 1937, harmonerer i høj Grad daarligt med de Udtalelser, der blev fremsat dengang, dels af Forsvarsministeren og dels af Regeringspartiernes Ordførere, idet de hævdede, at der netop i denne Forsvarsordning af 1937 var en enestaaende Ærlighed — det husker man nok fra Debatten i 1937 — i Sammenligning med tidligere Forsvarsordninger, f. Eks. under Venstreregeringerne. Men nu ser vi altsaa en saadan Anklage rejst som den, der nu er kommet frem, og den kan man ikke uden videre feje til Side, da den er fremsat af en af dem, der har Ansvar, jeg tror, den paagældende Kommandør oven i Købet er Chef for vort største Orlogsskib.

Jeg skal ikke bebrejde Regeringen, og det har jeg heller ikke hørt nogen gøre, at

den ikke indkaldte en Sikringsstyrke. Det vilde efter min Mening have forøget Uroen og kunde, naar det skete paa et for tidligt Tidspunkt, have gjort mere Skade end Gavn. Men det, det kom an paa, var naturligvis, at vi var parate med alle Forberedelser til om nødvendigt at handle meget hurtigt for at holde den nødvendige Vagt baade paa vort Landomraade og i Søen omkring ved vore Kyster.

Med Hensyn til vort Forsvarsberedskab fik jeg ud af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der henviste til en Udtalelse, Statsministeren fremsatte paa et Møde for faa Dage siden, om, at vi fik nok flere Soldater, at det ærede Medlem stillede sig bag ved Statsministeren. Jeg tror, at det bliver nødvendigt, at vi faar Klarhed paa dette Omraade. Under Agitationen paa de politiske Møder hører man radikale Talere nærmest gøre det hele til Grin, nærmest gøre lidt Løjer med det, og det samme gaar igen i hele den radikale Presse, og nu hører man altsaa fra den anden Side, fra Socialdemokratiets Ordfører og selve Statsministeren, at vi faar ogsaa nok flere Soldater. Der er derfor sandelig Grund til at spørge: Hvad er Meningen? Er de to Partier enige? Kan vi vente et Forslag i denne Rigsdagssamling om Ændringer i den bestaaende Forsvarsordning? Man kan ikke blive ved paa den Maade, at det ene Parti giver det Udseende af at ville have visse Ting mere end det, der findes i Ordningen af 1937, flere Soldater, og at det andet Parti, det radikale Parti, bliver ved at tale om hele dette Spørgsmaal, som det har gjort indtil Dato. Der maa nu skaffes Klarhed paa dette Omraade inden for de to Regeringspartier. Man kender Venstres Stilling ved de Udtalelser (Afbrydelse) — jo, det gør man rigtigt nok, fra de Forslag, som vi vilde have været med til, da vi sidst behandlede Forsvarsordningen, og for saa vidt man havde vedtaget disse Forslag, havde man i alt Fald faaet nogle af de værste Mangler ved Ordningen af 1937 afhjulpet.

Naar jeg taler om dette Spørgsmaal, vil jeg gerne straks tilføje, at vi med vort Forsvar i det hele hverken tænker paa at kæmpe imod store eller smaa Magter, jeg kan med den svenske Udenrigsminister sige, at vi her i Norden kun har een Fjende, nemlig Krigen. Men Venstre siger: Vi har Forpligtelser til at værne vor Jord og værne vor Ære. (Munterhed). Ja, man kan ikke le det væk. Der er temmelig sikkert ikke noget farligere end at lade Danmark ligge hen som herreløst Land, Urostiftere i kritiske Tider kan skalte og valte med efter